

Thema:	hoe gaat het bij ons?
Tekst:	Hd. 1 ²³⁻²⁶
Lezen:	Hd. 1 ¹²⁻²⁶
Gehouden te: Door:	Uithuizermeeden op 10 mei 2015 (09.30 uur) bevestiging L.S.K. Hoogendoorn

v/g
ps. 133
TW: kindversie 5: de wet voor kinderen
ps. 78:2
gebed

bevestiging: LvK gz. 106 (na zegen uit het formulier)

L Hd. 1¹²⁻²⁶
LvK gz. 321:2
T Hd. 1²³⁻²⁶
GK gz. 139:2

gebed
collecte
LvK gz. 316:4,5,6
zegen

intro

Het is ons weer gelukt ambtsdragers te krijgen!
Wel blijft opnieuw een ouderlingplaats onbezet.

probleem

Onze manier om aan nieuwe ambtsdragers te komen komt niet rechtstreeks weglopen uit de Bijbel.
Hoe komen ze tevoorschijn in het NT?
Op hun 1^e zendingsreis stellen Paulus en Barnabas in elke gemeente oudsten aan.
Hierbij vasten en bidden ze, en ze bevelen hen aan bij de Heer: Hd. 14²³.
De gemeente te Jeruzalem kiest op voorstel van de apostelen 7 wijze mannen,
de voorlopers van onze diakenen: Hd. 6^{3v}.
Paulus adresseert zijn brief aan alle heiligen, hun opzieners en dienaren: 1¹.
Hoe in al deze gevallen verkiezingen, benoemingen en bevestigingen verlopen, weten we niet.

Hoe gaat het bij ons?
Bijna 39% van onze stemgerechtigde leden leverde namen in.
Onze vernieuwde manier van verkiezen wilde dit percentage opkrikken.
Het tegendeel is het geval.
Wat zijn de oorzaken?
Vragenderwijs noem ik het volgende.

Is er sprake van verkiezingsmoeheid?
Onze politieke verkiezingen hebben hier last van.

Schrikt men terug voor een binding van langere duur?
Ouderling en diaken dienen tegenwoordig 3 jaren ipv eerder 4.
Maar dit heeft niet het bedoeld effect dat vacatures sneller worden ingevuld.
Werd vroeger het 4^e jaar als het zwaarste ervaren, dat is nu het 3^e jaar als laatste jaar.

Schrikt ons de claim van het ambt af naast al het andere?
Vroeger was vader altijd op pad:
voor het werk, voor de kerk en misschien ook nog wel voor andere zaken.
Hun kinderen hebben hier geen positieve herinneringen aan.
Denken zij misschien: 'Dat zal ik mijn kinderen niet aandoen'?
Onze maatschappij werkt anders vroeger.
De vrouw, getrouwd met een (kandidaat-)ambtsdrager, werkt ook
en/of wil manlief (en vader) vaker thuis hebben.
Vaak is er minder lichamelijke energie nodig voor het werk, maar meer geestelijke kracht.
Cursussen moeten worden gevolgd en doelen gehaald.
Twintigers leiden al aan burn-out vanwege al te flexibele contracten.
Om er dan ook nog kerkenraadswork bij te doen...
En dit wordt er ook niet eenvoudiger op.
Het is veel avondwerk na een dag van hard werken.
Het is vrijwilligerswerk, maar je wordt wel geacht verstand te hebben van liturgie, onderwijs,
huwelijk en echtscheiding, synodebesluiten, enzenzenz..
Je gaat met mensen om, met hun gedachten, emoties, en beslist over wel of niet toelaten aan het HA.
Dat steekt nauw!
Ga d'r maar aan staan!
Mooi werk, zegt Paulus: 1 Tm. 3¹.
Zeggen wij dit hem nog steeds na?

Zijn we te weinig geestelijk bezig in het werven van nieuwe ambtsdragers?
Op gezette tijden bidden we.
Vasten, zoals in Hd. 14, doen we niet meer.
Onze Nationale Synode-Dordrecht-1618/9 schreef vasten voor bij ambtsdragerverkiezingen.
Later vastten we alleen nog bij het beroepen van predikanten.
Toen ook dit in onbruik raakte, schrapte de GS-Utrecht -1905 ons vasten.
Zouden we, gezien onze moeiten, intensiever moeten bidden en vasten?

De raad beziet de lijst met veel namen en heeft bij deze en gene van tevoren al het sterke vermoeden:
die bedankt.
Hij kondigt benoeming en bevestiging af, terwijl hij al weet dat er ontheffing is aangevraagd...
Voor de betrokkene is dat niet gemakkelijk.
Hij heeft (met vrouw en kinderen) gedubd en gebeden.
Toch is het vragen en verlenen van ontheffing niet langer uitzondering maar regel.

Het is een schrale troost: wij niet alleen zijn verlegen om nieuwe ambtsdragers te krijgen.
Binnen en buiten onze kerken is het ook moeilijk, zo niet moeilijker.

Dat dringt eens te meer tot de vraag:
'Waar zijn wij mee bezig?', en vooral: 'Hoe?'
Moeten wij het over een heel andere boeg gooien?
Een klein dagelijks bestuur, ambtsdragers puur en alleen voor het werk in de wijk
met hulp van aangestelde bezoekers die onze nieuwe KO noemt?¹

Belofte

Hoe pakt men het aan in Hd. 1?
Krijgen wij van hieruit handvatten?
Dit gaan we nu bezien.

¹ KO B23.4

contekst

Jezus is naar de hemel gegaan.

Elf apostelen, 12 - 1, en 120 leerlingen, 10x12, zijn bijeen: Israël, nieuw en voltallig.

Petrus benoemt de opengevallen plek van Judas Iskariot.

Elf moeten weer 12 worden: naar het getal van een compleet Israël.

Petrus eindigt met de vereiste voor een nieuwe apostel.

Die moet getuige zijn van Jezus' opstanding uit de dood.

Met het oog hierop moet hij net als de 11 met Jezus zijn opgetrokken en Hem hebben gezien tussen Pasen en Hemelvaart.

kern

23

Ze maken een tweetal op.

Welke ze?

De 11, de 120, de 11 en 120 samen?

We weten het niet.

Waarschijnlijk de apostelen met de leerlingen samen.

Ook de vrouwen met Jezus' moeder Maria?

Het staat wel vrouwvriendelijk in de NBV: 'Broeders en zusters': 1¹⁶.

Petrus spreekt waar de vrouwen met Maria bij zijn alleen de *mannen broeders* aan.

Hoe dan ook: het worden Josef Barsabbas, bij genaamd Justus, en Mattias.

We kennen hen niet uit Jezus' omgeving.

Zij daar en toen natuurlijk wel.

Josef en Mattias voldoen aan de voorwaarde die Petrus stelde: ooggetuige zijn van de opgestane Jezus.

24

Eerst gaan ze bidden.

Ze baden al vurig en eensgezind: 1⁴.

Direct na hemelvaart wordt dit een kenmerk van de gemeente-in-wording.

Zonder gebed blijkbaar geen goede uitslag.

Hoe bidden ze?

Waarschijnlijk als in de synagoge: meerderen tegelijk, elk met eigen woorden zoals Lucas die samenvat.

Tot wie bidt men?

Tot de Heer Jezus.

Biddend koos Hijzelf destijds zijn discipelen uit: Lc. 6^{12v}.

Hij kent een mens op afstand zoals Natanaël: Jh. 1⁴⁸.

Hij weet Zelf wat er in een mens omgaat, niemand hoeft Hem dat te vertellen: Jh. 2^{24v}.

Hij kan de juiste keuze laten maken.

Of bidt men tot God de Vader?

De God van Israël, de God van het hier biddende nieuwe Israël?

God zie tegen Samuël, toen hij één van Isai's zonen tot koning moest zalven:

'...de HEER kijkt naar het hart.': 1 Sm. 16⁷.

Op grond hiervan kan God de goede keuze laten maken.

25

De gemeente bidt doelgericht:

dat één van de twee het deel krijgt van deze dienst en dit apostelschap.

Inhoudrijke aanduidingen: dienst, apostelschap.

Zoals u vanmorgen hoorde: niet heersen, maar dienen.

Zo trekt Petrus de lijn van dit gebed door.

Apostelschap: discipelen als uitzendkrachten om het goede nieuws wereldwijd te verkondigen.
De lege plaats die Judas achterliet om naar zijn eigen plek te gaan moet worden ingevuld.

26

Loten kan op verschillende manieren.

Gods wil te weten te komen via loten heeft God Zelf voorgeschreven aan Mozes.

De hogepriester draagt zijn borsttas met hierin de Urim en de Tummim, de twee orakelstenen:
Ex. 28³⁰.

In de tempel werpen priesters elke dag het lot om uit te maken wie van hen bepaalde diensten mag doen: Lc. 1⁹.

Spr. 16³³: Men werpt het lot in een mantel, de HEER bepaalt hoe het valt.

Waarschijnlijk houdt iemand Josef en Mattias loten voor.

Ieder trekt het zijne en het is niet ons, maar hen en allen daar direct duidelijk dat Mattias is verkozen.

Niets ten nadele van Josef: hij heeft zijn eigen kwaliteiten om de gemeente op te bouwen.

Elf worden weer 12.

De kring is compleet.

De Geest kan komen!

oproep

Onze deelname aan verkiezingen is wat betreft aantal stemmers en gebeden geslonken.

Vasten is er al helemaal niet meer bij.

Dat is verlies.

Handelingen toont ons hier en elders een biddende gemeente.

Laten we volgende keren ieder voor zich en samen vuriger bidden tot de Hartenkenner.

en, voor wie zich hiertoe geroepen voelt, vasten.

Bevestigde brs.: neem uw taak op als dienst.

In navolging van Jezus die zei: Ik ben niet gekomen om Mij te laten dienen maar om te dienen...

Heers niet over gewetens, verkondig niet uw eigen stokpaardjes als het einde van alle tegenspraak.

Dien uw Zender en zijn gemeente door voor te gaan in zelfopoffering.

Dienen is ook: luisteren, niet te snel onderbreken, niet met goedkoop gemaakte bijbelwoorden komen aanzetten.

Gemeente: ontvang deze brs. als dienaren van Christus.

Maak van uw hart geen moordkuil tegenover God.

Hij kent uw hart..

Stel het open voor Christus en zijn Geest en Woord.

Laat het vollopen met liefde, om hiervan royaal uit te delen aan Gods kinderen,

Jezus' broers en zussen.

Bouw een vertrouwensband op, uitnodigend om hun harten te openen voor u en hun God.

Weet u door God gekozen en door Christus aangewezen.

Verlaag u niet tot loopjongen van deze en gene en zijn/haar wensen.

Treed vrijmoedig op met uw onderwijs, verbetering en vertroosting.

Wees niet bang: 'Wat zal de gemeente, de br./zr. in mijn wijk wel niet zeggen van ons kerkenraadsbesluit?'

Houd niet vast ten koste van de waarheid van Gods Woord, maar in deze waarheid.

Vorm een college met hen aan wie u bent toegevoegd.

Wees bij alle verscheidenheid wat betreft persoon, karakter, geloofsleven en meningen

een eenheid in Christus, in de inhoud van het geloof en in het voorgaan naar Gods rijk.

Getuig vrijmoedig en blijmoedig van Jezus' dood en leven.

Moge onze goede God uw getuigenis doen landen bij zijn volk en ons hierdoor behouden.

Niets uit dit document mag gepubliceerd, vermenigvuldigd of openbaar gemaakt worden in welke vorm dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de predikant ds. L.S.K. Hoogendoorn. Ter voorbereiding van en openbaarmaking in de zondagse eredienst, en of ter voorbereiding van Bijbelstudie-[bijeenkomsten] is geen toestemming nodig, wel wil de predikant daarvan in kennis gesteld worden.

lsk.hoogendoorn@solcon.nl